

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci

žalobce: **V.F.** , narozen ..., bytem ...
zastoupen Mgr. Emilem Doleželem, advokátem, se sídlem Sokolovská 32/22, Praha 8,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary - Dvory,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2019 č.j. KK/1344/DS/19-4,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 2. 10. 2019, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2019, č. j. KK/1344/DS/19-4 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy ze dne 6. 5. 2019, č. j. 710/OD-BODY/19 (dále jen

„rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), ve znění opravného usnesení ze dne 8. 7. 2019. Prvoinstančním rozhodnutím byly pro nedůvodnost zamítnuty námitky žalobce podané obecně proti všem záznamům bodů v evidenční kartě registru řidičů a provedené záznamy o dosažení 12 bodů v evidenční kartě řidiče ke dni 20. 2. 2019 byly potvrzeny.

Žaloba

2. Žalobce vytýká napadenému rozhodnutí, že v něm žalovaný (a v předcházejícím řízení i správní orgán I. stupně) nesprávně posoudily otázku způsobilosti pokutového bloku č. C0294730 ze dne 27. 1. 2018 a příkazového bloku č. C1021945 ze dne 2. 8. 2018 pro záznam bodů v registru řidičů ve smyslu § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), respektive tedy nesprávně rozhodly o jím podaných námitkách proti provedení záznamu těchto bodů. Žalobce dále uvedl, že podnětem k zahájení přezkumného řízení „napadl“ pokutový blok C1083344 ze dne 20. 2. 2019.
3. Pokud se týče pokutového bloku č. C0294730 ze dne 27. 1. 2018, uvedl žalobce, že v něm absentuje jednak řádné označení právní normy, kterou měl porušit, když pokutový blok uvádí zákon č. 661/2000 Sb., který však neexistuje, a pro nesprávné označení zákona se dle žalobce jedná o neplatný pokutový blok; kromě toho žalobce namítl, že do tohoto pokutového bloku bylo po jeho vystavení některým ze správních orgánů nebo policií zasahováno vpisováním a byly v něm prováděny změny. S těmito tvrzeními se však správní orgány vůbec nevypořádaly.
4. Ve vztahu ke druhému zmíněnému pokutovému bloku č. C1021945 ze dne 2. 8. 2018 pak žalobce uvedl, že v něm koliduje popis přestupkového skutku a označení zákonného ustanovení jeho právní kvalifikace. Žalobce sdělil, že v pokutovém bloku je uvedeno, že je mu ukládána pokuta za přestupek „podle § 125c/1/c zákona č. 361/2000 Sb. ve znění p.p.“, ale v popisu skutku je uvedeno: „řidič za jízdy nepřipoután“. Tuto skutečnost považuje žalobce za zmatečnost a táže se, který přestupek tedy spáchal, když podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu dopadá na jednání, při němž fyzická osoba řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky. Ani tuto námitku správní orgány řádně nevypořádaly, nadto přehlédly, že datum, kdy měl žalobce tento pokutový blok převzít, mělo dle údaje na pokutovém bloku být 2. 8. 2011, což nesouhlasí s datem spáchání přestupku dne 2. 8. 2018. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu pak uvedl, že pokutový blok je způsobilým podkladem pouze v případě, že z něho vyplývá čas spáchání přestupku.
5. Žalobce na základě výše uvedených tvrzení navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované

6. Ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl žalovaný, že žalobce pouze pokračuje v polemice, kterou zahájil již ve správním řízení předcházejícím napadenému rozhodnutí. Žalobce se nejprve neúspěšně domáhal přezkumného řízení u

posledního ze zaznamenaných bodů a poté, co neuspěl, rozšířil své námitky i proti dalším záznamům bodů pro údajnou nezpůsobilost podkladů pro záznamy bodů. Správní orgán I. stupně však ani ve vztahu k rozšířeným námitkám neshledal rozpor či nesrovnalosti, které by způsobily nemožnost záznamu bodů do karty řidiče. Žalovaný dále upozornil na to, že žalobce postupně rozšiřuje a konkretizuje námitky tak, aby mohl správní orgány posléze napadat, že se jimi dostatečně nezabývaly. Nic ale nenasvědčuje tomu, že by své námitky žalobce nemohl uplatnit bez zbytečného odkladu tak, jak předepisuje § 82 odst. 4 správního řádu. V tom žalovaný spatřuje účelovost postupu žalobce, který svým přístupem zatěžoval námitkové řízení nadbytečnými úkony, čímž řízení o námitkách nedůvodně prodlužoval. Žalovaný dále sdělil, že předmětem řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů je posouzení, zda byly záznamy provedeny v souladu se zákonem, tedy zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, zda je zapsán příslušnému přestupci atd. Při svém rozhodování se opíral nejen o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2016, č. j. 4 As 3/2014-39, ale i ze znalostí nabytých svou úřední činností. V rámci řízení o námitkách proti zaznamenaným bodům nebyly žalobcem vysloveny či konkretizovány pochybnosti o spáchaných skutcích jako takových. Žalobce však neuvedl takové námitky, které by zpochybnilly záznamy bodů v kartě řidiče, nebyl proto důvod pro opravu těchto záznamů. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Posouzení věci krajským soudem

7. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání, neboť oba účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili a soud neshledal důvody pro jeho nařízení (§ 51 s.ř.s.).
8. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí správního orgánu řádně a včas napadeno (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
9. Žaloba není důvodná.
10. V projednávané věci zjistil soud ze spisu, že žalobci bylo dne 26. 2. 2019 správním orgánem I. stupně doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu. Dle výpisu z bodového hodnocení řidiče ze dne 6. 3. 2019 má žalobce v historii bodového hodnocení celkem sedm záznamů [dne 20. 1. 2013 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, dne 21. 1. 2014 došlo k odečtu 3 bodů po 12 měsících, dne 22. 4. 2016 byly žalobci zaznamenáno 7 bodů za trestný čin dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, dne 30. 12. 2017 došlo k odečtu 4 bodů po 12 měsících, dne 27. 1. 2018 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek dle 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, stejně jako dne 2. 8. 2018 a konečně i 20. 2. 2019]. Žalobce podal proti záznamu bodů námitky, ty však byly rozhodnutím správního orgánu I. stupně zamítnuty a provedené záznamy byly potvrzeny. Následně žalobce využil i řádného opravného prostředku a proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně se odvolal, žalovaný se však ztotožnil s argumentací správního orgánu I. stupně a vydal napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

11. Podle § 123a zákona o silničním provozu: „*Bodovým hodnocením se zajišťuje sledování opakovaného páčání přestupků, jednání, které má znaky přestupku podle jiného právního předpisu 30), nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k tomuto zákonu.*“
12. Dle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu: „*Řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.*“
13. Podle § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu: „*Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.*“
14. Dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu: „*Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.*“
15. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu: „*Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*“ Dle druhého odstavce téhož ustanovení: „*Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.*“ Podle třetího odstavce tohoto ustanovení: „*Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*“
16. S jednotlivými žalobními námitkami se soud vypořádal následujícím způsobem.
17. Soud především nejprve v obecné rovině ve shodě s ustálenou rozhodovací praxí správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 132/2016-34 nebo rozsudek ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 28/2018-45) uvádí, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení,

jehož podstata je postavena na procesní ekonomii a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. V praxi správní orgán zpravidla ve velmi krátkém čase projedná pachatelův přestupek a uloží mu za něj přiměřenou sankci, pokud s tím pachatel přestupku souhlasí. Do značné míry tak splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty prostřednictvím bloku. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě.

18. Jelikož byla žalobou napadena způsobilost dvou pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (ke třetímu jím zmíněnému pokutovému bloku ze dne 20. 2. 2019, č. C1083344 žalobce neuvedl nic jiného, než že podal podnět k zahájení přezkumného řízení), soud v obecné rovině předeseílá, že obsahové náležitosti pokutových bloků vycházejí ze shora popsané povahy blokového řízení a blíže byly specifikovány v zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, konkrétně v § 85 odst. 4, věť druhé, podle které pověřené osoby na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. S účinností od 1. 7. 2017 byl zákon o přestupcích zrušen a nahrazen zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, přičemž dosavadní blokové řízení bylo nahrazeno příkazním řízením, při kterém je příkaz vydáván na místě. Namísto pokutového bloku se vydává příkazový blok, mezi jehož obsahové náležitosti patří mj. i popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání [§ 92 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich].
19. Základním předpokladem pro to, aby mohlo být rozhodnutí vydané v blokovém řízení podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, je tedy splnění jeho základních formálních a materiálních náležitostí. K tomu Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010 - 105, uvedl že *„aby mohl správní orgán provést záznam v registru řidičů, je třeba, aby rozhodnutí o přestupku bylo srozumitelné a aby z něj jednoznačně vyplývaly skutečnosti nutné pro závěr o dosažení 12 bodů. Takovéto skutečnosti nebudou vyplývat typicky z rozhodnutí, které je vnitřně nesrozumitelné nebo rozporné.“*
20. Dle předchozí, stejně jako dle současné právní úpravy blokového řízení platila, resp. platí povinnost popsat skutek, v němž má přestupek spočívat, podobně jako je tomu v oblasti soudního trestání, jehož principy se - s ohledem na systémové vnímání trestání jako určitého jednotného veřejnoprávního mechanismu - uplatní i pro oblast správních deliktů, tedy správního trestání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007-135). Smyslem popisu skutku, tj. konkrétního přestupkového jednání, je především jeho nezměnitelnost, která hraje významnou roli zejména z pohledu dodržení zásady ne bis in idem (nikdo nesmí být stíhán opětovně pro týž skutek), ale i z pohledu práva na obhajobu (je třeba, aby obviněný věděl, co je mu kladeno za vinu, a aby se tak mohl dostatečně bránit). Při formulaci popisu skutku a jeho kvalifikaci konstantní judikatura připouští užití zkratkovitých formulací, pokud jsou dostatečně srozumitelné a určité. Nejvyšší správní soud ve vztahu k použití zkratkovitých formulací již např. ve svém rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dovodil, že *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité*

formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“

21. V projednávané věci soud především uvádí, že z obsahu napadeného rozhodnutí, jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rovněž z obsahu správního spisu zjistil, že správní orgány měly při svém rozhodování k dispozici ověřené fotokopie obou bloků na pokutu na místě zaplacenou a při přezkumu naříkaných příkazových bloků z nich také vycházely.
22. Pokud jde o první žalobní bod obsahující jednak výtku správním orgánům, že v případě příkazového bloku č. C0294730 ze dne 27. 1. 2018 nepřihlédly k tomu, že je v něm chybně označena právní norma, podle které byl postižen za přestupek, a to namísto zákona č. 361/2000 Sb., je zde uvedeno č. 661/2000 Sb., jednak že bylo do obsahu příkazového bloku posléze zasahováno policisty nebo správními orgány, dospěl soud k závěru, že jde o výtky nedůvodné. Jde-li o první výtku, prostou vizuální kontrolou příslušného příkazového bloku je zjevné, že údaj o zákoně č. 361/2000 Sb., se v něm nachází dvakrát, jednou při právní kvalifikaci povinnosti být za jízdy připoután [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu], jednou při právní kvalifikaci přestupku [§ 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu]. V prvním případě je číslice 3 přetažena, v obou případech je ovšem zcela zřetelné, že je zde uvedeno č. 361/2000 Sb. Ani v jednom případě o tom nemohou být žádné pochybnosti, které proto nevznikají ani ohledně právní kvalifikace jednání, které bylo žalobci kladeno za vinu. Bylo by ostatně zcela absurdní, aby byl žalobce viněn z porušení povinnosti stanovené v § 6 odst. 1 písm. a) neexistujícího zákona č. 661/2000 Sb., za jednání spočívající v nepřipoutání se během jízdy, když je to právě ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) silničního zákona, které obsahuje povinnost řidiče motorového vozidla být za jízdy připoután bezpečnostním pásem a když i v popisu skutku se objevuje formulace „řidič nebyl za jízdy připoután“. Ani druhá výtku namítající dodatečné zásahy policistů nebo správních orgánů do obsahu příkazového bloku, není důvodná. Především žalobce nijak nekonkretizuje, jaký zásah měl být do pokutového bloku proveden, tedy v čem konkrétně měl spočívat. Žádný zásah přitom není z příkazového bloku na první pohled patrný. Žalobce navíc tuto svou námitku ani nijak nedoložil. Pokud uvádí, že do obsahu příkazového bloku bylo někým zasahováno, mohl přitom tuto skutečnost prokázat prostým předložením své části bloku. To však neučinil.
23. Krajský soud proto konstatuje, že žalobce neprokázal, že by příkazový blok č. C0294730 ze dne 27. 1. 2018 byl stížen jím tvrzenými vadami, totiž že by z něj nebylo patrné, za jaké jednání byl postižen, resp. že by v něm byla obsažena vadná právní kvalifikace. Přestupek, jehož se žalobce dopustil, byl tedy řádně identifikován. Žalobce pak ani neprokázal své tvrzení, že do obsahu bloku bylo později zasahováno. Proto soud uzavřel, že příkazový blok na pokutu na místě zaplacenou č. C0294730 ze dne 27. 1. 2018 je způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů.

24. Druhý žalobní bod vztahující se k bloku označenému č. C1021945 ze dne 2. 8. 2018 obsahoval rovněž dvě námitky; žalobce jednak namítal kolizi mezi popisem skutku, jehož spáchání mu bylo kladeno za vinu, a jeho právní kvalifikací, jednak uvedl, že na něm bylo nesprávně uvedeno datum spáchání přestupku. Soud opět po vizuální kontrole naříkaného příkazového bloku dospěl k jednoznačnému závěru, že jde o námitky nedůvodné. Pokud jde o popis skutku, obsahuje blok toto vymezení: „2. 8. 2018 17:00 Krásno U Hřbitova § 6/1a 361/2000 Sb. řidič za jízdy nepřipoután ŘP: EI679322 RZ ...“. Právní kvalifikace je pak učiněna záznamem § „125c/1k“ zákona č. 361/2000 Sb. Není tedy žádných pochyb o tom, že žalobce byl postižen za stejný přestupek jako v případě předchozího bloku, tj. za to, že nebyl jako řidič motorového vozidla za jízdy připoután bezpečnostním pásem. S dostatečně jasným vymezením skutku je tedy v souladu i odpovídající právní kvalifikace spáchaného přestupku, tj. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Na tomto místě soud pouze konstatuje, že policista, který pokutový blok vyplňoval, při odkazu na zákonná ustanovení neodděloval údaj písmena lomítkem, které vkládal toliko mezi vymezení konkrétního paragrafu a odstavce; této skutečnosti si lze povšimnout v popisu skutku, stejně jako v právní kvalifikaci (v níž žalobce mylně považoval část písmene k za lomítko a zbytek tohoto písmene za samostatné písmeno c). Tyto skutečnosti pochopitelně nemají žádný dopad na způsobnost tohoto bloku coby podkladu pro provedení záznamu bodů do registru řidičů, neboť daný přestupek je zde jednoznačně identifikován nejen skrze řádné vymezení skutku, ale i správnou právní kvalifikací. Soud ostatně nepřehlédl, že přestože se žalobce v žalobě sugestivně táže, který že přestupek to spáchal, v návrhu na přiznání odkladného účinku jeho žalobě sám vychází z toho, že se dopouštěl nepřipoutání bezpečnostním pásem, tedy ani on samotný žádné skutečné pochybnosti neměl. Rovněž i datum spáchání přestupku je v příkazovém bloku uvedeno správně, totiž 2. 8. 2018. Toto datum se v bloku ostatně vyskytuje celkem třikrát. Jednou v popisu skutku, dále jako datum vydání bloku a rovněž i jako datum souhlasu žalobce s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě. Ve všech třech případech je skutečnost, že je zde uveden rok 2018 vizuálně na první pohled evidentní. Je ostatně těžko představitelné, že by žalobce podepisoval blok na pokutu sedm let před přestupkovým jednáním. Ani v tomto případě tedy nevzniká žádná pochybnost o řádné individualizaci přestupku, za který byl žalobce postižen. Z toho plyne, že ani tyto námitky žalobce nejsou důvodné.

25. Soud tedy shledal všechny uplatněné žalobní body nedůvodnými, a proto podanou žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

26. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu však žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 19. listopadu 2019

JUDr. Václav Roučka v.r.
předseda senátu